

Pec nám nespadla

Místo: Hotel Horizont, Pec pod Sněžkou. Čas: 9.00, 31.10.2009. Příležitost: Ricochet Super A. Počet hráčů: 17. Počasí: teplota okolo bodu mrazu. Nálada: vysoko nad bodem mrazu. Počet prasknutých míčků: snad 20.

Hned první utkání dne nabývalo velké důležitosti. Michal Vondrák s Rost'ou Tomanem ml. hráli jediné předkolo o bytí a nebytí v hlavním pavouku. Na obou hráčích byla vidět enormní snaha. Ani jeden nechtěl zůstat mimo hru. Za kratší konec tentokrát tahal mladý Toman, který nakonec musel vážit cestu domu (taktéž kratší než Michal Vondrák). Prvním kolem bez problémů prošli Roman Cenek a Radek Malý. Taktéž Zdeněk Dědičik si poradil s Denisem Hofmanem. Vcelku vyrovnaný souboj předvedl Honza Schmidt s Jakubem Šolínem. Jakub ale potvrdil vzrůstající výkonnost a vyhrál 3:1. Petr Brňák předčil Frantu Kukače a Honza Pulkráb porazil úspěšného předkolaře Vondráka. Jedno překvapení první kolo přece jen přineslo. Martin Portl údajně zaklel míček a tak dlouho tlačil favorita Edu Kočvaru, až ho nakonec udolal 3:1.

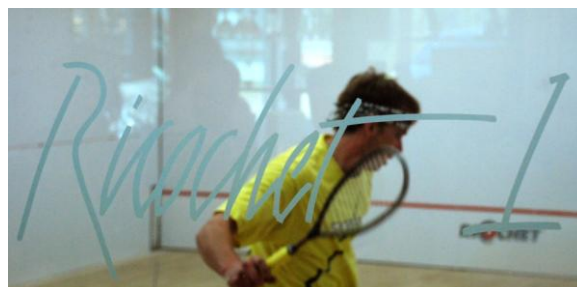
Komisař kontroluje, zda nemá Radek Malý na podrážkách hřebíky či tryskové motory.

Toho dne šťastně druhý.

V bojích o 9. až 16. místo vynikal především jeden vyrovnaný souboj. A to ten, který sehrál Jirka Hofman s Honzou Schmidtem. Honza již vedl 2:0 a málokdo by čekal, co se na kurtu ještě bude dít. Najednou Jirka Hofman obživil a začal po kurtu lítat z rohu do rohu. Všude byl a kde nebyl, tam za sebe poslal štěstěnu nebo mu čím dál tím víc nervózní Honza pomohl. V koncovce pátého setu dokonce vedl o 4 body. V ten okamžik se opět probudil Honza. Obživší Jirka s probudivším se Honzou předvedli krásnou

a napínavou koncovku. Mladší Honza se vrátil do zápasu i díky spornému momentu, kdy po pochybně dlouhém podání a následném zapískání elektroniky při stropu nařídil rozhodčí zápasu Radek Malý nový míč. Nutno dodat, že elektronika v ten okamžik opravdu začala zlobit a nebylo jednoduché ji znovu zprovoznit. Vše se nakonec podařilo a šťastný vítěz Honza Schmidt se mohl radovat. Neméně pěkný obrat předvedl Zdeněk Dědičik proti Jakubovi Šolínovi. Z 0:2 na 3:2. Přece jen zvítězila zkušenost a bojovnost. Však on Jakub ještě neřekl poslední slovo. Do semifinále se proboujel i Jirka Kisvetr vítězným zápasem nad Petrem Brňákem. Martin Portl v dalším boji o semifinále zaskočil Honzu Pulkrába, když dlouho zápas dramatizoval a držel krok. Nakonec po bojovném výkonu podlehl 3:1. Nejočekávanějším zápasem dne bylo klání mezi Romanem Cenkem a Radkem Malým. Škoda, že se tito dva potkali již ve druhém kole a ne ve finále. To by jim slušelo lépe. Nicméně bohužel nebyl Roman schopný

V ten den neporazitelný - ricochetová jednička.

Jirka dovede na kurtu na přání vypotit klidně i lišku.

zopakovat dva týdny starý výkon z RLD, kde favorizovaného Radka obral o set a podlehl ve vysokém tempu 3:0.

Vzájemný souboj z Ligy družstev si zopakovali i Eda Kočvara a Milan Synek. A ti se dokonce i drželi stejného výsledku. A tak Eda porazil Milana 3:2. Franta Kukač si spravil náladu nejen radovánkami ve zbytcích sněhu ale i výhrou nad Michalem Vondrákem a i Martin Šerák se radoval z výhry nad Honzou Schmidtem. Lahůdkou byl rodinný souboj mezi Denisem a Jirkou

Hofmanovými. Oba hráči brali zápas velmi prestižně a na nasazení to bylo znát. Mladší Denis však ztratil dobře rozehraný čtvrtý set a tentokrát odcházel z kurtu poražen. Roman Ceněk porazil 3:0 Jakuba Šolína a Petr Brňák taktéž zopakoval výsledek z Ligy družstev a vyhrál nad Martinem Portlem 3:1.

V semifinálových kláních neměl problémy Radek Malý. Zdeněk Dědičik mu nedal žádný míček zadarmo, ale i tak si většinu bodů připisoval Radek. Druhé semifinále bylo vyrovnanější. Honza Pulkráb sice jasně vyhrál první set nad Jirkou Kisvetrem, ale ve druhém musel dotahovat ze stavu 14:8. Povedený obrat Jirku nalomil a z postupu do finále se radoval Honza. Jirka si spravil chuť v boji o třetí místo, když porazil „Dědka“ 3:1. Ten byl nakonec rád jak za čtvrté místo, tak za skutečnost, že mu v puse

Polibek pro štěstí před posledním podáním zafungoval.

Na první pohled vypadá hra obou hráčů stejně. Bodový stav po odehrání finále už tak podobný nebyl.

zůstali po nechtěném ataku Jirky všechny zuby.

Finále bylo jednoznačnou záležitostí. Papírový favorit Radek Malý potvrdil svou roli a nechal Honzu Pulkrába shořet právě jak ten papír. Přece jen turnaji chyběla širší účast hráčů kalibru Huška, Pokorného či Veselého.

I tak se však turnaj nad míru vyvedl a všichni hráči museli domů odjíždět spokojení. A to obzvláště poté, co se vítěz Radek Malý s ostatními hráči rozdělil o jednu z cen – výborný dortík. Dík za vzorně odvedenou organizaci patří Monice Hytychové s kolektivem a taktéž všem hráčům za účast.

Jan Pulkráb, RC Oliver Jindřichův Hradec

Všechny fotky z turnaje k nalezení na odkazu:

http://halfcrab.rajce.idnes.cz/Super_A_-Pec_pod_Snezkou/

Pomyslná bedna. Jirka Kisveter taktéž dostal závin a věčné ceny, ale prý by se igelitka nehodila k jeho image rockera.

Krátké interview s Radkem Malým (RSK Palmovka), vítězem Super A v Peci a druhým hráčem celorepublikového žebříčku.

Předně gratuluji k výhře. Jak se Ti dnes hrálo v tak vysoké nadmořské výšce?

Děkuji za gratulaci. Jelikož jsem přijel do Pece přímo z chalupy, kterou máme také na horách, i když ty jsou trošičku nižší, tak aklimatizace nebyla nutná. Navíc v Peci jsem strávil kus mládí, takže považuji kurty na Horizontu za skoro domovské. Takže žádný problém.

Podle výsledků Tvých zápasů to vypadá, že jsi dnes za vítězstvím dokráčel bez výraznějších problémů, měl jsi v průběhu turnaje nějaký slabší moment?

Ani ne, dnes to bylo opravdu velmi jednoduché. Očekával jsem, že zde bude Miloš Pokorný s Honzou Veselým, ale ti se asi dozvěděli o mé formě a tak raději nedorazili ☺. Takže jsem splnil očekávání. Přijel, zahrál a bez problémů vyhrál. Slabší moment jsem snad měl jen při jednom pískání, kdy jsem jako rozhodčí možná přehlédl aut. Ale soupeři to vzali velmi sportovně a nikdo mi nic nevyčítal.

Za oslňujícího blýskání fotoreportérů a potlesku přihlížejících přebírá Radek Malý ceny za 1.místo od pořadatelky turnaje Moniky Hytychové.

Když počítám ligu družstev tak byl turnaj v Peci Tvým druhým turnajem za poslední dva týdny, znamená to, že Tě nyní budeme na turnajích vídat pravidelně?

Jsi bystrý kluk. Stejně jako každý rok mám po skončení fotbalové sezóny více volných víkendů a mohu tak vyrážet na turnaje. Mám v plánu být všude a vždy uspět. Takže do května mě bude všude plno a nejen moji fanoušci se na mě mohou těšit. Jen doufám, že budou jezdit v hojnějším počtu i ostatní hráči a turnaje budou tak kvalitněji obsazené.

V lize družstev nyní nově nastupuješ za družstvo RSK Palmovka, jaké máte letos cíle?

Samozřejmě ty nejvyšší. I když nám to nikdo z vedení za cíl nedal, tak cítím, že nebýt na konci na bedně, by bylo pro všechny velkým zklamáním. A to nejen pro vedení ale i pro mě. V prvním kole jsme se sice nesešli v optimální sestavě a nezačali tak nejlépe, ale z tréninkového nasazení svých mladších spoluhráčů cítím odhodlání a vůli poprat se o úspěch. Pevně věřím, že bodové manko ve zbývajících třech kolech vymažeme a medaili vyhraje.

A jaké jsou Tvé osobní ambice na tuto sezonu?

Pořád stejné. Porážet všechny, které jsem porážel doteď. Vzhledem k tomu, že jsem ještě nikdy neporazil Miloše Pokorného a Honzu Veselého asi jen dvakrát a to když on začínal a já už byl ostřílený matador, tak ambice nemůže být jiná než porazit alespoň jednoho z nich. Letos se přidal ještě Honza Koukal, takže z dua mám už trio k pokoření. Stručně řečeno tedy porážet všechny a vyhrát co se dá u nás i za hranicemi všedních dní.

Díky za rozhovor a přeji mnoho dalších úspěchů!

Díky za Tvé otázky a těším se, že si na mě zase vzpomeneš s interview po mém dalším úspěšném vystoupení na ricochetové scéně.